

Schreuder Courant

Instituut Schreuder viert feest!

1896 - 2016; Een bijzondere geschiedenis van 120 jaar

Van het bestuur

Al 120 jaar beleven jonge leerlingen op Instituut Schreuder de mijlpaal van hun eerste schooldag. En al bijna net zo lang vliegen diezelfde leerlingen enkele jaren later weer uit, hun verdere toekomst tegemoet.

De rups in het Schreuder-logo staat symbool voor het doel dat Instituut Schreuder voor onze leerlingen voor ogen heeft. Dat doel is al 120 jaar onveranderd. Wij willen dat onze leerlingen zich op school in een veilige omgeving ontwikkelen en ontplooiën. Zodat zij straks in de maatschappij hun eigen weg kunnen vinden: een weg die aansluit bij hun eigen talenten, hun eigen interesses en hun eigen idealen.

Maar hoe doe je dat, leerlingen zo goed mogelijk op hun toekomst voorbereiden? Met lessen taal en rekenen natuurlijk. En met lessen in "21 century-skills" als ict-geletterdheid. Maar wij willen onze leerlingen als toekomstige wereldburgers meer leren dan dat. Wij vinden het essentieel voor een goede voorbereiding op de toekomst dat onze leerlingen leren hoe je goed met elkaar samen leeft en samenwerkt. In het programma "De Vreedzame school" leren zij over het met elkaar oplossen van conflicten en het omgaan samen met elkaar op school. En die doelstelling komt ook heel duidelijk terug in "de 10 geboden van Schreuder" (zie pagina 4). In het trappenhuis van de school hangen posters waarop deze 10 geboden door leerlingen zijn uitgebeeld.

Niet toevallig zijn deze basis-leefregels voor de mini-samenleving Schreuder vrijwel één op één toepasbaar op de "grote mensensamenleving". Op het werk, op de sportclub, op straat. En ook niet toevallig, in alle tien leefregels staat "wij" centraal.

Bij deze feestelijke gelegenheid willen wij graag iedereen feliciteren die deel uitmaakt van basisschool Instituut Schreuder met het 120 jarig bestaan van onze school.

En tot slot (zie gebod nr. 9!) dank jullie wel allemaal, leerkrachten, leerlingen, directie en medewerkers, ouders en verzorgers, overblijfhulpers, vrijwilligers. Dank jullie wel voor jullie bijdrage aan de mini-samenleving Instituut Schreuder en het inzetten van jullie talenten voor onze leerlingen.

Wij wensen de huidige en hopelijk vele komende generaties Schreuder-leerlingen een fijne en leerzame schooltijd toe, en een heel mooie voorbereiding op hun verdere toekomst!

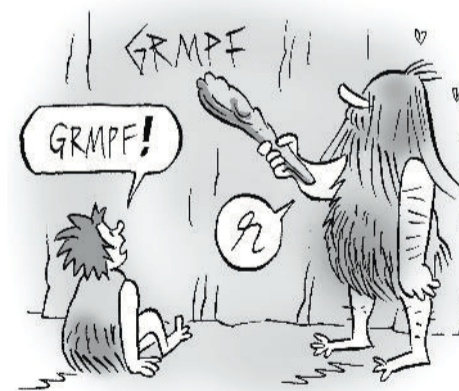

Instituut Schreuder, een van de oudste basisscholen van Amsterdam!

In de 120 jaar dat de school bestaat, is er uiteraard veel veranderd. Hoe is de school geworden tot wat ze nu is?

J.Th.R. Schreuder begint een school

In 1896 nam de 26-jarige onderwijzer Johan Theodoor Richardus Schreuder (1870-1952) een kleine school aan de Vossiusstraat nr. 5 over en maakte daarmee een nieuwe start onder de naam 'Instituut Schreuder'. Instituut Schreuder was gevestigd in Amsterdam-Zuid, destijds een nieuwe wijk, met culturele instellingen als het Rijksmuseum, Concertgebouw en Stedelijk Museum. Ook het Instituut had lange tijd een enigszins elitair karakter. Het was in de begintijd een particuliere school die geen subsidie kreeg en niet iedereen kon het hoge schoolgeld betalen. In 1905 veranderde dit: door een aanpassing van de onderwijswet kregen ook 'bijzondere' (christelijke) scholen de mogelijkheid om meer subsidie aan te vragen; Schreuder maakte hier gebruik van. De organisatie van de school werd nu ook aangepast: vanaf nu zou een schoolvereniging het bestuur van de school vormen. De school groeide in de eerste jaren snel en het huis aan de

OUDESTEN BASISSCHOOL VAN AMSTERDAM

Vossiusstraat werd te klein. In 1902 verhuisde Instituut Schreuder naar nieuwbouw aan de Jan Luijkenstraat nr. 19 (de naam 'Instituut Schreuder' is daar ook vandaag nog op de gevel te vinden). Het leerlingstal groeide tot meer dan 300 in de jaren twintig. Naast een lagere school had het Instituut in deze periode ook een fröbelafdeling (kleuterafdeling), een MULO en een HBS. De laatste twee zouden later zelfstandig worden. In 1930 verhuisde de Lagere school naar een gebouw aan de Van de Veldestraat 10, de plek waar de school ook nu nog is gevestigd.

Lees verder op pag. 3

**INSTITUUT
SCHREUDER**
Het Rupsje

Het logo van Instituut Schreuder stelt een dapper en opgewekt rupsje voor dat zich overal doorheen bijt en uitgroeit tot een prachtige vlinder. Dat kan je lezen in de schoolwijzer. Maar weet je hoe dat zo is gekomen? Eén van de ontwerpers van het rupsje, grafisch ontwerper Steven van der Gaauw, vertelde voor dit lustrumkrantje hoe het rupsje is ontstaan.

Toen de school midden jaren negentig een doorstart maakte vroeg Jan de Bruijn, die toen in het bestuur zat, aan Steven om een nieuwe huisstijl te maken: briefpapier, vervolgvel, de omslag van een krantje... Een nieuw logo paste daar ook bij. Als vormgever werkte Steven in die tijd veel en graag samen met Sieb Posthuma en hij vroeg hem een illustratie te maken. Sieb was in die tijd vooral bezig met illustraties voor heel literaire boeken, van Thomas Mann en Simon Carmiggelt en vele anderen, en eigenlijk nog maar pas begonnen met kinderboeken. Steven mocht hem graag, om de integriteit en de speelsheid die je ook in zijn werk terugziet. Sieb was ongelofelijk transparant, en hoewel hij zelf geen kinderen had was hij erg gericht op het kinderlijke, het zorgeloze van een kind in een stabiele omgeving.

Steven en Sieb mochten zelf bedenken wat het logo zou worden, en Sieb tekende uiteindelijk het rupsje. Een rupsje dat zich overal doorheenbijt en uitgroeit tot een prachtige vlinder. Met acht ringen (als je het hoofd meetelt): één voor elk jaar dat een kind op de basisschool zit. Het rupsje was om-en-om zwart en groen - het groen was door Steven toegevoegd - om te laten zien dat ieder kind welkom is. En de tekening was zo eenvoudig mogelijk, alsof de wereld waarin we leven helemaal was teruggebracht tot een zorgeloos rupsje op papier.

De oorspronkelijke tekening van het rupsje hangt nog steeds aan de muur bij Jan de Bruijn. Ook Steven heeft nog steeds, ook in gedachten, een rupsje van Sieb Posthuma aan de muur hangen.

Sieb Posthuma is later natuurlijk heel beroemd geworden met zijn kinderboeken, waar hij ook de zilveren en gouden penselen voor heeft gekregen. Toen hij het rupsje van Schreuder tekende was hij nog niet zo bekend. Toch was zijn werk al heel herkenbaar. Weet je waar je dat goed aan kunt zien? Kijk dan maar eens goed naar de voetjes van het rupsje: echte Sieb Posthuma-voetjes.

Bram Wijngaarden

Interview met Mw. Jet van Bennekom, oud-leerling - op school van 1949-1955

Zou ik u een paar vragen mogen stellen? Ja

Hoe zag het schoolplein er uit? Het schoolplein was aan de achterkant en niet aan de voorkant. Het was een soort speelplaats.

Hoe vond je het om op Instituut Schreuder te zitten? Heel leuk. Ik ging vaak naar school en vond het ook fijn.

Heeft u nog vrienden of vriendinnen met wie u contact heeft van instituut Schreuder? Ja een beetje, maar dat komt eigenlijk gewoon omdat we bij elkaar in de straat wonen.

Welke groep vond u het leukst in uw schooljaren? Groep 5, bij meneer Bokma. Het was een hele aardige man.

Hoeveel kinderen zaten er ongeveer in uw klas? Ongeveer 30 kinderen in mijn klas.

Wat was uw lievelingsjuf- of meester? Meneer Bokma. Hij was gewoon heel aardig.

Hoe zag uw klas eruit? De klaslokalen waren hetzelfde als nu, maar er waren vaste banken. Het waren 3 rijen 5 banken in een.

Wat voor een spullen gebruikten jullie op school? zoals boeken, potloden, Inktlap, kroontjespennen en de meester legde alles uit.

Wat vond u het leukste vak op school? Taal, rekenen en geschiedenis maar eigenlijk vond ik alles wel leuk.

Wat deed u als u niks te doen had? Uit het raam kijken. Ik verveelde me eigenlijk nooit.

Hadden jullie al een weektaak? Nee, we hadden wel dagtaken. Vanaf groep 4 en 5 kregen we huiswerk.

Hoeveel pauzes hadden jullie per dag? 1 pauze. In die pauze mochten we snel naar huis wat eten en dan moesten we weer terug naar school.

Dit was het interview. Wij vonden het erg leuk om Mw. Jet van Beusekom te interviewen. Mw. Jet van Beusekom, bedankt dat wij u mochten interviewen! **Eva en Lucky, groep 7/8**

boven: Daan Giese, 4b - onder: Jana, 4b

Fay Heralal, 4b

Lustrum interview met William Best, oud-leerling - op school van 1985 tot 1991

Hoe vond je het om op Instituut Schreuder te zitten? Ik vond het heel leuk

Is er veel veranderd op school? Ja, want vroeger deden we andere sporten dan nu.

Hoe zag het schoolplein eruit? Anders dan nu, want toen was er geen schoolplein en toen speelde we alleen op het Museumplein.

Heeft u nog contact met vrienden of vriendinnen met wie u op Instituut Schreuder heeft gezeten? Ja, via Facebook.

Welke groep vond u het leukst in uw school-

jaren? Groep 8 want toen gingen we op schoolkamp

Hoe zag u klas eruit? We zaten in groepjes van 4 en we hadden geen digibord, maar een krijtbord.

Wie was uw lievelingsjuf of meester? Juf Macha en meester Han

Hoe lang bent u al meester? Al 3 jaar.

Wij vonden het erg leuk dat wij, William, de zoon van juf Annelie mochten interviewen. Dank u wel, William!

Nikita en Daniele, groep 7/8

Interview met juf Lynsey, oud-leerling - op school van 1987 tot 1993

Zouden wij u een paar vragen mogen stellen? Ja, natuurlijk!

Is er veel veranderd op school? Ons schoolplein was vroeger een straat en was maar een klein deel daarvan ons schoolplein. Het schoolgebouw was vroeger heel anders. We hadden nog geen digibord maar een krijtbord.

Hoe zag het schoolplein er vroeger uit? Onze kleine pauze was wel voor de school en ook de grote pauze speelde we op het museumplein. En tijdens de kleine pauze hadden we vaak ruzie met de Cornelisvrij.

Hoe vond u het om op Instituut Schreuder te zitten? Heel erg leuk!

Hoelang bent u al juf? Ik ben al 10 jaar juf. Ik heb ook op deze school stage gelopen.

Heeft u nog vrienden of vriendinnen met wie u vroeger mee speelde? Ja, ik heb nog steeds contact met een hele goeie vriendin, Valerie. Ik ken haar sinds groep 3.

Welke groep vond u het leukst in al uw schooljaren? Groep 8, want ik vond het heel leuk om op kamp te gaan. En ik voelde mij een beetje de baas omdat ik een van de oudste op school was.

Hoeveel kinderen zaten er ongeveer in uw klas? Ongeveer 14 kinderen.

Wie was uw lievelingsjuf- of meester? Juf Coby was mijn lievelingsjuf.

Hoe zag uw klas eruit? We hadden oude tafels en stoelen. Natuurlijk een krijtbord. En het zag er niet heel gezellig uit.

Hoelang werkt u al op het Instituut Schreuder? 9 jaar

Is het leuk om op het Instituut Schreuder te werken? Heel leuk, en aan het begin waren er nog oude juffen en meesters die mij les gaven.

In hoeveel groepen heeft u al gewerkt? In kleuterklassen en groep 3. Wat was uw favoriete groep? De kleuters en groep 3.

Eline en Maud, 7a/b

Vervolg pag. 1 - een bijzondere geschiedenis

Verzuiling en identiteit

Instituut Schreuder was opgericht als een protestants-christelijke school met een duidelijke identiteit, zoals er veel meer scholen werden opgericht rond 1900. In het verzuilende Nederland stuurden ouders hun kinderen steeds vaker naar scholen van de eigen richting. Gezin, school en kerk vormden een eenheid. Onder de bestuursleden, onderwijzers, en kinderen van Instituut Schreuder komen nogal wat namen voor van personen die in de protestants-christelijke zuil een belangrijke rol speelden, zoals dominees, politici, en hoogleraren van de Vrije Universiteit. De school had een uitstekende reputatie.

Bijzonder aan het Instituut was dat Schreuder, 'het hoofd der school' zoals dat toen heette, goed thuis was in de allerlei moderne ontwikkelingen in de pedagogiek, en deze ook in zijn instituut in de praktijk bracht. Aan de ene kant was Schreuder een traditioneel en ook wel autoritair man - die degelijk on-

J.T.P. SCHREUDER GEEFT HET STOKJE OVER AAN A.J. SCHREUDER

toen de school 55 jaar bestond, in 1951, werd dat ruimschoots ingehaald met een groot feest. Het schoolgebouw was in de jaren ervoor verbouwd en werd opnieuw in gebruik genomen. De school groeide namelijk snel: in 1954 had de lagere school maar liefst 374 leerlingen. De klassen waren in deze tijd vol - zo'n 30 leerlingen - hoewel niet zo vol als andere scholen in de stad.

Vernieuwingen

Ook in de jaren vijftig werd er al op het Museumplein gespeeld in de middagpauze. Dat was nodig, want de Van de Veldestraat was destijds nog niet afgesloten voor verkeer en er kwamen steeds meer auto's in de stad. Langzaam maar zeker deden allerlei vernieuwingen hun intrede, zoals het fenomeen 'schoolradio'. Eens in de veertien dagen luisterden kinderen van de hoogste twee klassen naar een uitzending van een halfuur, waarna ze vragen in een werkboekje beantwoorden. Ook schafte de school een film- en geluidsprojector en een bandrecorder aan. De tijd van digibords was nog ver weg... Een andere verandering betrof de invoering van de vrije zaterdag in 1964, hoewel een meerderheid van de ouders - zo bleek uit een enquête (ook toen al!) - liever had gezien dat het een gewone lesdag bleef.

1964 - 2016

Eind jaren zestig was het duidelijk dat er nog grotere veranderingen op komst waren in het onderwijs en in de samenleving. Minder dan voorheen werd er in de opvoeding nadruk gelegd op gehoorzaamheid. Als ouderwetse schoolmeester had Schreuder het er moeilijk mee en in de aanloop naar zijn pensioen in 1975, maakte hij zich zorgen over de toekomst: over het niveau van de leerlingen en de identiteit van de school. Met de benoeming van Willem van der Meulen als zijn opvolger koos het bestuur uiteindelijk voor vernieuwing. Van der Meulen (1943-2013) zou van 1975 tot 2005 leiding geven aan de school.

Nieuwe tijden en tegenslag

Van der Meulen had geen gemakkelijke opdracht. De daling van het aantal leerlingen was al begonnen onder zijn voorganger, en zette nu door. Het waren sowieso lastige tijden voor Amsterdamse scholen. Het was ruoerig in Amsterdam; veel gezinnen verlieten de stad, de kerken krompen, de zuilen verbrokkelden, en daarmee verdween de natuurlijke christelijke achterban van de school. Veel scholen moesten de deuren sluiten. Instituut Schreuder zou moeten vernieuwen om een bredere doelgroep te bereiken, zonder de eigen identiteit op te geven die immers ook mensen bleef aanspreken. Dit bleek een moeizame zoektocht, mede omdat er verschillende conflicten speelden. De school maakte zware tijden door en de aanmeldingen liepen sterk terug, met als dieptepunt een leerlingenaantal van 71 (inclusief de kleuters), in 1987. Sluiting van de school leek onvermijdelijk.

Op aandringen van een groep ouders werd besloten toch een laatste poging te wagen de school weer op de kaart te zetten. Er werd een stuurgroep opgericht die de kar ging trekken, bestaande uit ouders, leerkrachten en een bestuurslid. Deze organiseerde open dagen, plaatste advertenties en ontwikkelde allerlei initiatieven. Bestuurlijk werden er veranderingen doorgevoerd; de communicatie met de ouders werd verbeterd; de (al bestaande) peuterspeelzaal werd uitgebreid tot een Kinderdagverblijf, dat ook buitenschoolse opvang bood. Het was uiteindelijk nog kantje boord, maar de weg omhoog was begin jaren negentig weer ingezet. In 1997 waren er weer meer dan 200 leerlingen.

HANDJE BIJ DE DEUR

Hoewel de school in de jaren zeventig en tachtig dus in zwaar weer verkeerde, hebben velen wel goede herinneringen aan hun schooltijd. Dat was zeker ook te danken aan directeur Van der Meulen. In het 'In Memoriam' bij zijn overlijden in 2013, dat verscheen in de Nieuwsbrief, werd hij herinnerd als een toegankelijke directeur, die een sfeer van vertrouwen en saamhorigheid wist te creëren, ook in moeilijke tijden. Alle leerlingen werden 's morgens door hem begroet met een handdruk; een gebruik dat nog steeds bestaat.

Een eeuw en verder

Bij het 100-jarig bestaan, in 1996, was er veel reden tot feest: de school was in rustiger vaarwater terechtgekomen en groeide weer. Het eeuwfeest werd dan ook uitbundig gevierd. Het jubileum markeerde ook het afscheid van het oude schoolgebouw, dat niet meer kon worden opgeknapt en werd gesloopt. Tijdelijk vond de school onderdak in de Hillegomstraat 14, waarna in 1999 een nieuw, modern, gebouw kon worden geopend op de oude locatie aan de Van de Veldestraat.

Instituut Schreuder kon weer met

vertrouwen naar de toekomst kijken. De school wilde zich laten inspireren door haar bijzondere geschiedenis en identiteit en vandaar uit een eigen plek in het snel veranderende Amsterdamse scholenlandschap innemen. Dat ging in de afgelopen decennia niet vanzelf. De continuïteit van vroeger - met bijvoorbeeld slechts drie directeuren in een eeuw - is verdwenen. Maar Instituut Schreuder heeft, met zijn unieke traditie en betrokken ouders, genoeg potentie om ook in deze tijd met vertrouwen de toekomst tegemoet te zien.

Literatuur

Ter gelegenheid van het eeuwfeest verscheen het gedenkboek *Honderd en één jaar Instituut Schreuder, 1896-1997*, geschreven door de historicus van de Vrije Universiteit, Jan de Bruijn, tevens bestuurslid van de school. De oude archieven van Instituut Schreuder zijn ondergebracht bij het Historisch Documentatiecentrum voor het Nederlands Protestantisme aan de Vrije Universiteit.

Ab Flipse

Wist u dat?

Bij de nieuwbouw een doos met tekeningen is verstopt in de muur? Als het gebouw ooit wordt afgebroken zal deze gevonden worden in de nis onderaan de trap!

Olivia Schet, 4a

BIJNAAM J.T.P. SCHREUDER

derwijs voorstond, met nadruk op discipline en kennisoverdracht binnen een klassikaal systeem. Door leerlingen werd hij gevreesd, en de bijnaam die ze voor hem hadden verzonden, 'Bakkie', durfden ze zeker niet in zijn bijzijn uit te spreken. Maar van de moderne pedagogen leerde Schreuder oog te hebben voor het individuele kind en zijn mogelijkheden. Binnen het Instituut was er naast typisch 'leervakken', veel aandacht voor muziek en zang, gymnastiek, en een vak dat *Slöjd* heette: een uit Scandinavië afkomstige vorm van houtbewerking die als doel had de hele persoon van de leerling te vormen. Ook werd er gewerkt met relatief kleine klassen. Schreuder combineerde zijn traditionele opvattingen over normen en waarden met deze vernieuwingen en zag dit niet als tegenstellingen. Hij publiceerde regelmatig over zijn onderwijskundige inzichten in vaktijdschriften.

A.J. Schreuder neemt het stokje over

In 1935 ging Schreuder met pensioen. Hoewel het Instituut geen 'familiebezit' meer was, zoals in de begintijd, werd hij toch opgevolgd door zijn zoon: Antonie Jan Schreuder (1910-1980), die de lijn van zijn vader voortzette. Ook de bijnaam 'Bakkie' ging overigens op de zoon over. De jaren van crisis en de Tweede Wereldoorlog waren voor het Instituut, net als voor veel andere scholen, niet makkelijk. Zo kon tijdens de hongervinter 1944-45 door kolengebrek de school niet meer worden verwarmd. Veel kinderen hadden honger; ze zaten met jassen aan in de klas. Het aantal lessen werd beperkt.

Het 50-jarig bestaan van de school werd kort na de bevrijding niet uitgebreid gevierd, maar

De 10 geboden van ... Schreuder

Wij luisteren naar elkaar.

Wij komen op tijd

Wij gebruiken fatsoenlijke taal.

Wij hebben respect voor elkaars spullen.

Wij zijn eerlijk tegen elkaar.

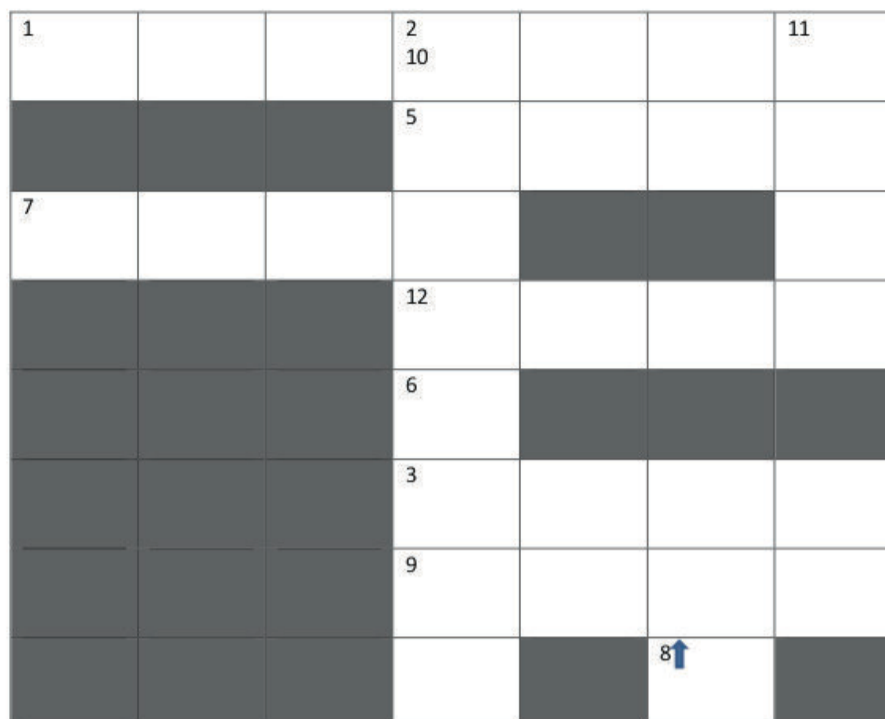
Wij vinden dat iedereen mag meedoen.

Wij zorgen dat de school netjes is.

Wij zijn aardig voor elkaar.

Wij geven elkaar complimentjes.

Pesten pikken we niet.

1. logo van de school
3. de rups van school
5. belangrijke toets
7. een tijd
9. saai en moe
10. iets dat niet leuk is
12. oude directeur

Puzzel van Max, groep 5

2. gebouw waar je kan leren
6. juf uit groep 1/2b
8. uitzwaaien
11. eet kleren op

Schreuderlied

Schreuderschool, oh Schreuderschool

al 120 jaar

de oudste school van Amsterdam

maar jong van geest, echt waar

Trappen op en trappen af

in ons licht modern gebouw

met kleine klassen, fijne sfeer

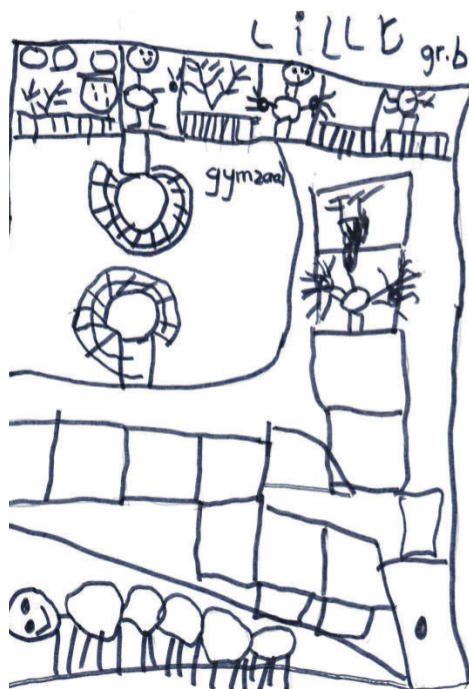
we houden zo van jou

Kinderen van klein tot groot

zo vreedzaam met elkaar

uit vele landen komen hier

respect is altijd daar

Een vooruitblik...

Instituut Schreuder en de toekomst

Al 120 jaar wordt er les gegeven op Instituut Schreuder. In al die jaren zijn er grote veranderingen geweest: van een lagere school met voortgezet onderwijs naar een basisschool met voorschool en naschoolse opvang (integraal kindcentrum); van een school met 'een elitair' karakter naar een school met een mooie afspiegeling van de Amsterdamse populatie.

Basisschool Instituut Schreuder bereidt de leerlingen voor op de toekomstige maatschappij. En die maatschappij verandert snel. Tot voor kort stond het basisonderwijs vooral in het teken van kennisoverdracht. De juf of meester had de kennis en bracht die over op de leerlingen. Tegenwoordig worden andere vaardigheden steeds belangrijker. Kennis kan nu snel gevonden worden op internet. De leerlingen hebben vaardigheden nodig om de juiste informatie te selecteren, eigen te maken, te delen en toe te passen.

Taal, (begrijpend) lezen, schrijven en rekenen zijn nog steeds basisvaardigheden die aangeleerd moeten worden. Maar daarnaast wordt er meer en meer een beroep gedaan op de talenten van kinderen, hun sociale vaardigheden, digitale geletterdheid, constructief kunnen samenwerken en het inzetten van creativiteit om probleemoplossend te handelen.

Hoe gaat een school dat allemaal organiseren? Hoe zit dat met het huidige leerstofaanbod?

Het onderwijs zit in een overgangsfase van kennisoverdracht naar een lerende organisatie. Ook op Instituut Schreuder is deze

overgang merkbaar en zichtbaar. Verschillende veranderingen zijn al in gang gezet. Het ouderwetse krijtbord is verleden tijd. Het digitale tijdperk met een digitaal schoolbord en laptops of tablets voor de individuele ondersteuning en uitdaging is al een paar jaar geleden ingetreden.

Dit schooljaar is de school gestart met het lesprogramma De Vreedzame School. Dit lesprogramma bevordert de persoonlijke ontwikkeling van kinderen en leert hen dat zij met elkaar verantwoordelijk zijn voor het leefklimaat in de klas en in school. Het leert ze samenwerken en samen te leren door de inzet van interactieve werkvormen.

Volgend schooljaar worden de creatieve lessen vormgegeven door het ontwikkelen van Talenturen. Ook vakken als aardrijkskunde, geschiedenis en biologie worden in de toekomst niet meer als aparte vakken gegeven, maar zullen geïntegreerd worden in thema's en projecten, waarbij 21e eeuwse vaardigheden worden geoefend.

Instituut Schreuder blijft zich voortdurend ontwikkelen om de kinderen zo goed mogelijk voor te bereiden op de maatschappij van de toekomst. Dat gebeurde 120 jaar geleden al. En dat gebeurt nog steeds, met het vizier gericht op de toekomst.

En ik ben er trots op daar een bijdrage aan te mogen leveren!

Femmie van Brenk, Directeur basisschool Instituut Schreuder

instituut schreuder

Naam _____ Datum _____

Kun jij alle verborgen woorden vinden in deze woordzoeker?

- AARDRIJKSKUNDE
- AVONDDAAGSE
- COMPUTER
- DIGIBORD
- FEESTEN
- GESCHIEDENIS
- GYM
- KNUTSELEN
- LAPTOP
- LEERLINGENRAAD
- NATUUR
- OUD
- RUPS
- SPELLING
- TAAKSPEL
- TAAL
- VREEDZAMESCHOOL
- WEEKTAAK

door: Thijmen, groep 5

puzzel van Thijmen, groep 5

Colofon:

Redactie: Ab Flipse, Liesbeth Feilzer, Judith Schreurs, Bram Wijngaarden

Illustraties: Ben Westervoorde

Vormgeving: Lila Maragoudaki

bijdragen van: Liv de Vries (1/2c), Amber Stenekes (1/2a), Lily Spiker (1/2b), Adriaan de Haan (1/2c), Liv de Vries (1/2c), Karsten Liesveld (4a), Olivia Schet (4a), Jana Flipse (4b), Daan Giese (4b), Fay Heralal (4b), Thijmen Buchener (5), Max van den Hoff (5), Lucky ten Dam (7/8b), Eva van Hemessen (7/8b), Nikita Knoop (7/8b), Daniela Denysenko (7/8b), Maud Roelfs (7/8b), Eline van Dullemen (7/8b), het bestuur en Femmie van Brenk (directeur)

Gemaakt en gedrukt met: newspaperclub.com